Vahagn Aslanyan

A gifted man brings gifts galore Odynlud umpnn pjnn pudwuhpp

Witcher 3: Wild Hunt, Hearts of Stone expansion

His smile fresh as spring as towards him he draws you,

His Tongue sharp and silvery, as he implores you,

Your wishes he grants as he swears to adore you,

Gold, silver, jewels he lays riches before you.

Dues need be repaid and he will come for you,

All to reclaim no smile to console you,

He'll snare you in bonds eyes glowin' afire,

To gore and torment you 'til the stars expire.

Ժպիտով ջինջ աղբյուրի պես
Դեպի իրեն չգում է բեզ,
Լեզվով իր սուր կանչում է բեզ,
Ու խոստանում միշտ պաշտել բեզ։
Պարգևում է իղչեր պես-պես,
Ինչ որ ուզես ու երազես։
Ոսկի, արծաթ, բազում զարդեր,
Նվիրական երազանբներ,

Բայց պարտբերը վաղ թե ուշ,
Վչարել է պետք անշուշտ։
Ու կգա նա քո հետևից,
Չի լինի նա քեզ կարեկից,
Եւ չի ժպտա նա քեզ նորից։
Աչքերը հուր՝ կրակ անշեջ,
Կգցի քեզ ծուղակի մեջ,
Կապանքներով կտանջի քեզ,
Մինչև մարեն աստղերն անվերջ։

Նորիչ, Մեծ Բրիտանիա 17 մայիս 2021

Lullaby of woe Lzyph opnpngujhu

Witcher 3: Wild Hunt, Blood and Wine expansion

Wolves asleep amidst the trees,
Bats all swaying in the breeze,
But one soul lies anxious, wide awake
Fearing all manner of ghouls, hags and
wraiths.

For your dolly Polly sleep has flown,
Don't dare let her tremble alone,
For the Witcher,
Heartless cold,
Paid in coin of gold,
He comes, he'll go, leave naught behind,
But heartache and woe.
Deep, deep woe...

Birds are silent for the night, Cows turned in as daylight dies, But one soul lies anxious wide awake Fearing all manner of ghouls, hags and wraiths.

My dear dolly Polly shut your eyes, Lie still, lie silent utter no cries, As the Witcher, Brave and bold, Paid in coin of gold, He'll chop and slice you Gut and dice you, Eat you up whole, Eat you whole... Գայլերը բնած են անտառում, Չղջիկներն են ՀոՀվում օդում, Միայն մի հոգի պառկած է արթուն, Արյունռուշտ չարբերից է վախենում։

Փոբրիկ Փոլլին չի քնում, Վախից դողում է անկողնում։ Կախարդը` անսիրպ ու չար, Մի քսակ ոսկու համար, Կգա, կավերի, ոչինչ չի թողնի, Միայն կսկիծ ու վիշպ,

Թոչունները լուո են գիշերում,
Թաբնվում են, երբ օրն է մեռնում,
Միայն մի հոգի պառկած է արթուն,
Արյունոուշտ չարբերից է վախենում։

Իմ փոքրի՜կ Փոլլի, աչուկներդ փակի՜ր,
Պառկի՜ր հանգիստ, չայն մի՜ հանիր։
Կախարդը` քաջ ու խիզախ,
Ոսկին չեռքին, ինքն անվախ,
Քեզ կմորթի, կմասնատի,
Կպատառոտի, կքառատի,
Ամբողջությամբ քեզ կուտի...